

1 תלמוד בבלי מסכת שבת דף קיח עמוד ב

אמר רבי יוסי: יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום. איני? והאמר מר: קורא הלל בכל יום - הרי זה מחרף ומגדף! - כי קאמרינן - בפסוקי דזמרא

2 רש"י מסכת שבת דף קיח עמוד ב

הרי זה מחרף ומגדף - שנביאים הראשונים תיקנו לומר בפרקים לשבח והודיה, כדאמרינן בערבי פסחים, (קיז, א), וזה הקוראה תמיד בלא עתה - אינו אלא כמזמר שיר ומתלוץ
פסוקי דזמרא - שני מזמורים של הילולים הללו את ה' מן השמים הללו אל בקדשו

3 מהרש"א חידושי אגדות מסכת שבת דף קיח עמוד ב

ה"ז מחרף כו'. משום דהלל נתקן בימים מיוחדים על הנס לפרסם כי הקב"ה הוא בעל היכולת לשנות טבע הבריאה ששינה בימים אלו ונמצא מי שאומרו בכל יום לא יתפרסם אומרו על הנס גם בימים הראוים לפרסם נסי הש"י וה"ז כמחרף ומגדף שאין בידו חלילה לשנות טבע הבריאה

ומשני בפסוקי דזמרה כפירש"י ב' מזמורים של הלולים כו' דאינן באים לפרסם נסיו אלא שהם דברי הלול ושבח דבעי בכל יום כדאמר' לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואח"כ יתפלל וק"ל

4 בית הבחירה למאירי מסכת שבת דף קיח עמוד ב

הקורא הלל בכל יום הרי הוא כפורק עול מן התפלה שהלל לא נתן אלא להודאה על מה שעבר באיזה נס או באיזה גאלה וכל שקובעו בכל יום דומה כמי שאין לו לצעוק ולהתפלל לזמן העומד או להבא ועל דבר זה הוא קוראו מחרף

ו"מ הטעם שמתוך שאומרו תמיד ושלא בטעם אינו מרגיש להתעורר עליו בימים שנקבע בו להודאה על הנסים שארעו בהם ויבא מזה להכחיש בהם ובירושלמי פירשו שמתוך שגירותו ורגילותו אינו מכוין בו והרי הוא קורא י"י עשה עצביהם ונמצא מחרף אבל פסוקי דזמרה והוא מתהלה לדוד עד סוף תלים מצוה לאומרם בכל יום

5 תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד א

דרש רבי שמלאי: לעולם יסדר אדם שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחר כך יתפלל. מנלן - ממשה דכתיב דואתחנן אל ה' בעת ההיא; וכתיב ה' אלהים אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך 'וכגבורותיך, וכתיב בתריה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו'

Difference between זמרה and שירה

6 תלמוד בבלי מסכת שבת דף נא עמוד ב

וכל בעלי השיר יוצאין בשיר ונמשכין בשיר

7 ויקרא פרשת בהר פרק כה

(ד) ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליקוק שדרך לא תזרע וכרמך לא תזמר

8 שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נד

סעיף ג

המספר בין ישתבח ליוצר, עבירה היא בידו וחוזר עליה מעורכי המלחמה

9 משנה ברורה – סימן נד

המלחמה. וזוהי לומר, דכתיב בקרא "מי האיש הנרא ורף הלבב ילף וישב לביתו", ואמרו חז"ל: הנרא מעברות שבגידו, וזו גם כן בכלל עברה היא. והאליה נכה כתב בשם מטה-משה, שהקלפות מבטלים לעלות
התפלה, ועל-ידי פסוקי דזמרה מקריחים אותם, וכששח חוזרין עליה בשביל העברה הזאת אותם הגדודים שהם מעריכים מלחמה בינינו, בעונותינו הרבים, על-כן ראוי שלא לספר: (ו) לפסק צדקה. והוא הדין

10 שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נא

א"א הזמירות במרוצה, כי אם בנחת

11 באר היטב – סימן נא

(ח) במרוצה. שלא ידלג שום תבה ולא יבליעם אלא יוציא מפיו כאלו מונה מעות,

12 טור אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נא

ברוך שאמר וכו' צריך לאומרו בניגון ובנעימה כי הוא שיר נאה ונחמד וכתב בספר היכלות וסי' ראשו כתם פז וכן הוא נוסח אשכנזים שיש בו פ"ז תיבות

ונתקנה ברכה זו משום הא דאיתא בפרק כל כתבי יהא חלקי עם גומרי הלל בכל יום ומסקינן כי קאמר בפסוקי דזמרה ומאי ניהו תהלה לדוד עד כל הנשמה תהלה יה ותו גרסינן בפ"ק דברכות א"ר אלעזר כל האומר תהלה לדוד בכל יום ג"פ מובטח לו שהוא בן העוה"ב וכן דרש ר' שמלאי לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואחרי כן יתפלל לכן תקנו לאומרם קודם תפלה וקבעו ברכה זו לפנייהם ואחת לאחריהם והיא ישתבח

13 ב"ח אורח חיים סימן נא

ונתקנה ברכה זו וכו'. נראה דמהך דכל כתבי ודפרק קמא דברכות לא היה נשמע אלא קבול שכר גדול לעולם הבא באמירת מזמורים אלו בכל יום אבל שיהא חייב לאמרם לא שמענו וכיון שלא היה חייב אין ראוי לתקן ברכה אבל מהך דרבי שמלאי בפרק אין

**עומדין (דף ל"ב א) שמענו דחייב אדם לסדר שבחו של מקום ואחר כך יתפלל
שמונה עשרה**

וכיון שחייב לסדר שבחיו קודם תפלה צריך לברך ברכה לפני ספור שבחיו וברכה לאחריו
אלא לפי שהיה קשה מה ראו חכמים לספר שבחיו באלו המזמורים מתהלה לדוד עד כל
הנשמה תהלל יה ולא שבחים אחרים שבפסוקים אחרים לכך הביא הך דפרק כל כתבי
ופרק קמא דברכות דאלמא דשבח גדול הוא כיון דשכרו כל כך גדול לכך תקנו אלו
המזמורים אבל מה שתקנו ברכה לפניהם ולאחריהם אינו אלא מהך דדריש רבי שמלאי
וק"ל והכי מוכח לקמן בסימן נ"ב בדברי רב נטרונאי